

Fiscus moet gemakkelijker omgaan met belastingvrijstellingen voor bedrijfsopvolgingen

WAT VINDT U DAAR NU VAN?

De Hoge Raad heeft de Belastingdienst teruggefloten. De dienst heeft ten onrechte belasting opgelegd aan twee kinderen die een deel van het bedrijf van hun vader kregen. Nederland kent met de Bedrijfsopvolgingsregeling (BOR) in de Successiewet een royale fiscale vrijstelling voor als een volgende generatie het roer overneemt in een bedrijf. Maar wordt die wel goed toegepast?

| BEELD Roel Ottow

Sylvester Schenk

DIRECTEUR REGISTER BELASTINGADVISEURS

‘Het kan niet ontkend worden: over de toepassing van de bedrijfsopvolgingsfaciliteit in de Successiewet bestaat over en weer het nodige chagrijn. Het gezag is van oordeel dat de adviseurs de grenzen opzoeken of zelfs verleggen, de adviseurs vinden dat datzelfde gezag de faciliteit bewust versjteert. Wat betreft die verlegde grenzen: het gaat daarbij vaak over de vraag beleggingspandjes of ondernemingspandjes. En verder zoeken tal van hoogbejaarde, maar vermogende senioren het ondernemerschap (weer) op met het oog op de BOR. Over de vraag of dat wenselijk is, zou te praten moeten zijn en verder lijkt het me vooral een kwestie van goed wetgeven.

SCHANDE

Kwalijker is het als een faciliteit door de fiscus draconisch wordt uitgelegd omdat men het daar diep in zijn hart niet eens is met de betreffende faciliteit. Er zijn voor de BOR procedures gevoerd die niet gevoerd hadden mogen worden. Het argument SCHANDE (inderdaad: in hoofdletters) doet namelijk niet ter zake. Net zomin als het standpunt dat een betalingsregeling toch ook best gekund zou hebben. Beide opvattingen zijn irrelevant. Bestaande faciliteiten dienen door de Belastingdienst loyaal uitgevoerd te worden. Als het moet desnoods *contrecoeur*. Daar is in dit land de Belastingdienst nu eenmaal voor.’ •

Richard Verbeek

NOTARIS

DUIDELIJKER

‘Gemakkelijker omgaan met de vrijstelling vind ik echt niet nodig, maar wel duidelijker. In principe zijn de regels helder. Wat ik merk, is dat belastinginspecteurs soms op een beslissing terugkomen. Ik ken een geval waarbij een inspecteur toestemming voor een vrijstelling heeft verleend, de beoogde structuur is gecreëerd en diezelfde inspecteur daar een aantal jaren later op terugkwam met het argument dat de belastingadviseur dit vanuit *professional judgement* zelf ook had kunnen weten. Eigenlijk gaf hij de adviseur dus de

ALOUDE SPEL

Roland van Mourik

NOTARIS

‘De bedrijfsopvolgingsfaciliteiten zijn riant te noemen. Familiebedrijven en adviseurs – waaronder ik – zijn er uiteraard content mee. De weerstand tegen de regelingen is echter ook begrijpelijk. De mogelijkheden om groter vermogen tegen lage heffing van belasting over te dragen, zijn in ons land zeer beperkt. De faciliteiten worden daarom vaak gebruikt om vermogen met groot fiscaal voordeel naar een volgende generatie over te hevelen, ook als deze generatie niet actief is in de onderneming. De verkoopbaarheid, financierbaarheid en aanwezige liquiditeit wegen bij de toepassing niet mee. Niet altijd staat de continuïteit van de onderneming voorop bij een beroep op de faciliteiten, maar het belastingvoordeel. Dat de Belastingdienst een kritische houding aanneemt bij de toepassing van de bedrijfsopvolgingsfaciliteiten is mede het gevolg van creatieve toepassing van de regelingen. Het is het aloude spel dat gespeeld wordt. Het leidt door gerechtelijke uitspraken tot verdere invulling van de regelingen en bepaalt de grenzen. Daarom ben ik niet van mening dat de Belastingdienst gemakkelijker om moet gaan met de belastingvrijstellingen voor bedrijfsopvolgingen. De Belastingdienst moet objectief toepassen daar waar de casus duidelijk is en de discussie aangaan daar waar het grijze gebied wordt betreden en de regels niet duidelijk zijn. Zo nodig moeten betrokken partijen maar procederen. Het gaat immers om vrijstelling van verschuldigd belastinggeld. Voor een subjectieve benadering is daarbij geen ruimte. Het zijn uiteraard de politiek en de wetgever die uiteindelijk de invulling van de regelgeving bepalen.’ •

schuld van zijn eigen verkeerde beslissing. Dat kan echt niet. Daar kun je dan als belastingadviseur of notaris helemaal niets mee. In dit geval heeft het heel veel tijd gekost om de structuur opnieuw aan te passen, omdat het een geval van schenking was. Maar bij overlijden kan zo'n beslissing zomaar voor miljoenen aan belastingclaims bij een familiebedrijf zorgen. Vanuit het vertrouwensbeginsel moet je wel kunnen vertrouwen op verleende toestemming. Het lijkt soms wel of belastinginspecteurs de regeling bewust niet willen toepassen en spijkers op laag water zoeken.

Hier moet duidelijkheid over komen. Dus roep ik op hier consequenter mee om te gaan. De BOR is er niet voor niks en moet bijdragen aan continuïteit van ondernemingen die een grote bijdrage leveren aan de Nederlandse economie. Overigens ben ik het er ook niet altijd mee eens dat echt grote vastgoedportefeuilles die een daadwerkelijk forse arbeidsinspanning vergen niet als onderneming worden gezien en dus niet onder de BOR vallen. Maar dat is weer een andere discussie.’ •